

Moet ik Q-codes gaan toepassen?

Specificatie-eis NZa-tandtechniekcodes op tandartsnota

januari 2019 – Met het begin van het nieuwe jaar 2019 zijn ook de maximumtarieven voor de prestaties die betrekking hebben op tandtechniek in eigen beheer van kracht gegaan. Wat direct opvalt is de tot nu toe ongebruikelijke plaatsing van de letter Q voor de NZa-tandtechniekcodes. Diverse leden vragen zich dan ook af wat ze met die letter Q aan moeten.

Het antwoord hierop is afhankelijk van het antwoord op de vraag of u werkt in een situatie waarop de regels met betrekking tot ‘tandtechniek in eigen beheer’ van toepassing zijn. Voor de meeste tandtechnische laboratoria zal dit NIET het geval zijn. Zij vallen onder het ‘regime’ van vrije tarieven. Dit houdt in dat tandtechnische laboratoria vrij zijn om zelf de hoogte van hun tarieven vast te stellen en welke prestatie-omschrijvingen ze hierbij gebruiken. U hoeft dus NIETS te doen met die letter Q.

Alleen in situaties waarop de regels met betrekking tot tandtechniek in eigen beheer van toepassing zijn is het gebruik van de Q-codes met de bijbehorende prestatie-omschrijvingen verplicht. Deze regels van ooit bedacht voor tandartsen die zelf tandtechnisch werk maken.

Ingewikkelder wordt het als er andere situaties zijn waarbij de tandtechnicus bij de tandarts/tandprotheticus in loondienst is of beide partijen zeggenschap hebben. Zie hiervoor het eerder gepubliceerde artikel ‘Wanneer is er sprake van ‘Tandtechniek in eigen beheer?’ dat hieronder als bijlage is opgenomen.

Het onderwerp is ook (opnieuw) op de afgelopen Algemene Vergadering aan de orde gekomen. Het advies van de Branchevereniging Tandtechniek is om – in afwachting van de in het artikel in de bijlage genoemde afwikkeling van de rechtsgang – als je kiest voor de meest voorzichtige benadering in situaties waarin tandtechniek geleverd wordt aan de ‘eigen’ tandarts/tandprotheticus (in een bv of andere entiteit waar de tandtechnisch ondernemer ook eigenaar is) uit te gaan van ‘tandtechniek in eigen beheer’. Dat hoeft dan niet van toepassing te zijn op tandtechniek –leveringen aan niet ‘eigen’ tandartsen/tandprothetic. Dit betekent in ieder geval: 1. Maximum tarieven uit de NZa tandtechniek in eigen beheer lijst volgen 2. De hier genoemde prestatie-omschrijvingen volgen en 3. De tandarts/tandprotheticus dient deze prestatie-omschrijvingen en tarieven ook op de tandartsnota/tandprotheticus-nota te vermelden.

Heeft u hierover vragen? Neem svp contact op via info@bvtandtechniek.nl of bel 030-6915754.

Bijlage 1.

Wanneer is er sprake van ‘Tandtechniek in eigen beheer’

Onvermoede gevolgen van samenwerkingsverbanden tussen tandtechnicus en tandarts – specificatie-eis tandtechniek eigen beheer op tandartsnota

29 juli 2018 – De Nederlandse Zorgautoriteit heeft deze maand de prestaties en tarieven voor mondzorg 2019 bekend gemaakt. Onderdeel hiervan zijn de nieuwe prestatie-omschrijvingen voor tandtechniek in eigen beheer. Deze zijn herzien op basis van het in 2017 in opdracht van de NZa uitgevoerde onderzoek. De tarieven voor tandtechnici zijn en blijven overigens vrij: vrij in het gebruik van de omschrijvingen als mede vrij in welk tarief in rekening wordt gebracht. De NZa heeft destijds op vragen van de Branchevereniging Tandtechniek aangegeven dat het niet de insteek van de NZa is om daar iets aan te veranderen.

Voor wie is deze Tandtechniek in eigen beheer –lijst dan wel relevant?

De NZa zegt dat de hoofdregel is:

Inkoop

Indien de zorgaanbieder materialen en technieken betreft van een leverancier, dient hij uit te gaan van de door deze leverancier in rekening gebrachte netto kosten (1-op-1 regel). Eventuele kortingen of voordelen dienen ook doorgerekend te worden aan de burger. (...)

Deze hoofdregel kan echter niet altijd toegepast worden:

Tandtechniek in eigen beheer

*De hoofdregel om materiaal- en techniekkosten een-op-een door te berekenen, kan niet altijd toegepast worden. In sommige gevallen koopt de zorgaanbieder de materialen en technieken niet in bij een andere leverancier of vervaardiger. In dergelijke situaties ligt de prijs **binnen de invloedsfeer van de aanbieder en is sprake van tandtechniek in eigen beheer**. De maximumtarieven voor tandtechniek in eigen beheer zijn - volgens de beschrijving in de tariefbeschikking - van toepassing als de zorgaanbieder de tandtechnische werkstukken zelf vervaardigt. Daarmee is de centrale vraag: **wanneer is sprake van 'zelf vervaardigen'?***

En de NZa geeft als antwoord wanneer is er sprake van ‘zelf vervaardigen’:

Zelfvervaardiging betekent vervaardiging door de zorgverlener zelf, maar kan ook betekenen dat de technieken worden vervaardigd door een tandtechniker binnen de praktijk of binnen een bedrijf waarvan de zorgaanbieder (of zorgverlener) de eigenaar, of rechtspersoon is. Als het gaat om meerdere (rechts)personen, dan is bepalend of de zorgaanbieder invloed heeft op de prijs(vorming). Dit zal doorgaans het geval zijn als deze zorgaanbieder zeggenschap heeft. Wanneer er sprake is van invloed op de prijs(vorming) door deze zeggenschap, dan gelden de maximumtarieven voor

tandtechniek in eigen beheer. Zeggenschap houdt in: de mogelijkheid om op grond van feitelijke of juridische omstandigheden strategische invloed uit te oefenen op de activiteiten van een onderneming en daarmee ook op de prijsvorming. Zeggenschap kan bijvoorbeeld worden verkregen door de verwerving van participaties in het kapitaal, verwerving van vermogensbestanddelen, uit hoofde van een overeenkomst, of op enige andere wijze. Het uiteindelijke antwoord op de vraag of er sprake is van zeggenschap hangt af van de concrete feiten en omstandigheden van het geval.

Nog gecompliceerder

Dat de NZa al meer dan een halve pagina nodig heeft om de regel uit te leggen wijst er wel op dat het kennelijk niet een heel simpele regeling is. Het wordt echter nog ingewikkelder als we de antwoorden die de NZa gaf op vragen naar aanleiding van een zaak waar een tandprotheticus een boete van 112.000 euro was opgelegd betrekken. De tandprotheticus in kwestie gebruikte een 'papieren lab' om rekeningen te maken. Een belangrijk punt dat aan die boete-oplegging ten grond lijkt te liggen is de beoordeling of er in de betreffende situatie sprake is van een 'extern tandtechnisch laboratorium'. Naar aanleiding daarvan werd de NZa door ons gevraagd:

Voorbeeldsituatie lab heeft tandarts/tandprotheticus in dienst voorgelegd

1. Wat als er sprake is van een tandtechnisch laboratorium die een tandarts en/of tandprotheticus in dienst heeft? De eigenaar van de rechtspersoonlijkheid is de tandtechnicus (de tandarts en/of tandprotheticus zijn geen eigenaar en slechts in loondienst van het lab). Het tandtechnisch laboratorium werkt ook voor andere tandartsen en/of tandprotheticici die niet in loondienst zijn en niet op hetzelfde adres gevestigd zijn. Is in dat geval wel sprake van een extern tandtechnisch laboratorium?

Opvallende reactie NZa

*Reactie NZa: "Hij heeft een tandarts in dienst. We gaan er daarmee vanuit dat de 'eigenaar' prestaties declareert, en niet de tandarts, want die is immers in loondienst. **Daarmee kwalificeert deze onderneming als zorgaanbieder.** De exacte omstandigheden zijn ons niet bekend maar zover wij met de nu beschikbare informatie kunnen beoordelen lijkt hiermee sprake van tandtechniek in eigen beheer voor de tandtechnieken die de tandtechnicus voor zijn eigen praktijk maakt. Indien de eigenaar van de tandartspraktijk zeggenschap heeft over het tandtechnisch laboratorium moet er gedeclareerd worden op basis van de tariefbeschikking tandtechniek in eigen beheer.*

Kortom: ook in situaties waar de eigenaar van de tandartspraktijk tevens eigenaar is van het tandtechnisch laboratorium kan er sprake zijn van 'tandtechniek in eigen beheer'.

Echter: uitspraak IGZ in zaak TTL versus IGZ

Wat deze zienswijze van de NZa mogelijk weer op losse schroeven zet is een beslissing uit 2016 van IGZ. Op 22 december 2016 heeft de hoofdinspecteur Drs. J.F. de Vries van de Inspectie voor de Gezondheidszorg, Ministerie van Volksgezondheid en Sport (IGZ) een beslissing genomen in een zaak tussen een tandtechnisch laboratorium en een tandartspraktijk met dezelfde eigenaar aan de ene

kant en de IGZ aan de andere kant, waar uiteindelijk het advies van de VWS-commissie bezwaarschriften Awb de doorslag heeft gegeven. Kort gezegd komt het erop neer dat het tandtechnisch laboratorium **niet** wordt aangemerkt als zorgaanbieder.

Het is de vraag hoe de NZa met dit gegeven om kan gaan als er een uitspraak komt in de zaak waar dit gegeven mede aan de orde komt. De betreffende zaak is nog niet tot een eind gekomen.

Wat de Branchevereniging Tandtechniek betreft zou er veel voor te zeggen zijn het oordeel van IGZ – inmiddels IGJ – te volgen. Alleen de tandarts kan de betreffende prestaties declareren en dus aangemerkt worden als een zorgaanbieder.

Voorlopige conclusie*)

Voorlopig kan geconcludeerd worden dat in ieder geval onder tandtechniek in eigen beheer vallen:

1. Tandarts die (letterlijk) zelf de tandtechniek doet;
2. Tandarts die tandtechniek laat doen door zijn eigen tandtechnicus in loondienst;
3. Tandarts die tandtechniek laat doen door het tandtechnisch lab waarvan hij ook eigenaar is.

Vooralsnog valt onder tandtechniek in eigen beheer:

4. Tandtechnische leveringen van het tandtechnisch lab aan de eigen tandarts in loondienst. De tandtechnische leveringen aan ‘externe’ tandartsen (dus niet in loondienst) vallen niet onder tandtechniek in eigen beheer.

*) Waar tandarts staat kan ook tandprotheticus gelezen worden.

De zienswijze bij punt 4 heeft in potentie grote gevolgen voor alle keten van tandtechnische laboratoria waarbij de eigenaar ook eigenaar is van de tandartspraktijk. Immers: leveringen van die tandtechnici aan de bij dezelfde eigenaar in loondienst zijnde tandartsen en tandprotheticici zouden dan onder tandtechniek in eigen beheer vallen.

En import dan?

Overigens is ook bij leveringen van eigen laboratoria aan eigen tandartsen niet altijd de regel van ‘tandtechniek in eigen beheer’ van toepassing. De NZa schrijft hierover:

Daarnaast is opgenomen dat de regel met zich mee brengt dat het plaatsen van een op enigerlei wijze aan de zorgaanbieder gelieerde rechtspersoon tussen de ‘zorgaanbieder’ en de “oorspronkelijke vervaardiger” of een niet gelieerde leverancier, waarvan het effect is dat de inkoopprijs (voor de zorgaanbieder) wordt verhoogd en daarmee financieel voordeel wordt behaald door deze zorgaanbieder, er niet toe kan leiden dat de door deze gelieerde rechtspersoon in rekening gebrachte kosten mogen worden doorberekend door de zorgaanbieder. De extra kosten van die rechtspersoon (bovenop diens kosten voor inkoop) vertegenwoordigen dan immers geen reële economische waarde en dat betekent dat de prijs voor de burger hoger wordt dan redelijkerwijs nodig is.

Of anders gezegd: het kan niet zo zijn dat je tandtechnisch werk uit een lage lonen land betreft en dat laat importeren door LAB X en dat LAB X dat tandtechnisch werk voor een veel hoger bedrag doorverkoopt aan tandartspraktijk Y. Alleen de kosten van inkoop (importeren, douane etc) mogen doorbelast worden.

Eisen aan ‘Tandtechniek in eigen beheer’: specificatie op tandartsnota

Wanneer tandtechnische leveringen vallen onder ‘tandtechniek in eigen beheer’ zijn er extra eisen van toepassing. Niet alleen zijn de tandtechnische leveringen in prijs gemaximeerd via de NZa-lijst tandtechniek in eigen beheer, ook de in deze lijst gehanteerde prestatie-omschrijvingen dienen gebruikt te worden en op de tandarts-nota te worden vermeld.

Dit laatste is overigens een eis die reeds enkele jaren gesteld wordt. Tijdens het NZa-Klankbordgroep-overleg over de onderzoeksresultaten met betrekking tot de nieuwe tarieven tandtechniek in eigen beheer bleek dat de NZa nu echt strenger hierop wil toezien. Bij de bestudering van de nieuwe concept-tarievenlijst heeft de NZa namelijk de letter Q voor de viercijferige code met de prestatie-omschrijving geplaatst. Dit leidde tot protest van enkele aanwezige vertegenwoordigers: naast (softwarematige) praktische bezwaren riep dit vragen over nut en noodzaak op.

In de visie van de NZa bestaat deze specificatievereiste echter in feite al jaren. De Senior beleidsmedewerker van de Directie Regulering van de NZa bleek dan ook in het geheel niet onder de indruk van de argumentatie en knipte het vraagstuk in tweeën: dat gedeelte lukt dan wellicht softwarematig niet voor 1 januari 2018, maar 1 januari 2019 zou dit toch wel haalbaar moeten zijn.

Door dit uitstel van de NZa heeft de beroepsgroep geen argument meer om deze verplichting, die feitelijk al enige tijd bestond, daadwerkelijk op 1 januari 2019 voor elkaar te hebben. Hiermee wordt de doelstelling van toetsbaarheid van toepassing van de lijst door de NZa – in ieder geval op papier - gerealiseerd.

Heeft u hierover vragen of opmerkingen? Stuur dan een e-mail naar info@bvtandtechniek.nl of bel 030-6915754.